

staar der, naar Sygdommen er ved at ebbe ud, Rekonvalescenthjem aabne for Medlemmer af de statsanerkendte Sygekasser. Naar man nu ser paa, hvad alle disse Goder koster den Mand, der kan være Medlem af en statsanerkendt Sygekasse, viser det sig, at Kontingentet her i København er 25 Kr. 48 Ø., medens det i de jydsk Landdistrikter er 14 Kr. 26 Ø. eller gennemsnitlig 19 Kr. 04 Ø.

Vil vi se paa en stor Del af disse Tal, der falder paa Lægeudgifterne — og her tænker jeg ikke alene paa de Udgifter, der falder paa den almindelige praktiserende Læge, men ogsaa paa alle de Udgifter, der falder til Specialister indenfor Omraadet, saa vil vi finde, at disse Tal bliver: Kr. 9,40, 10,74 og 10,94, idet Provinsygekassernes Lægehjælp er oppe paa Kr. 12,71. Med de nuværende Formue- og Indtægtsgrænser kan ca. 75 pCt. af den danske Befolkning være i vore Sygekasser, medens den Mellemstand, som ligger umiddelbart over disse Grænser, er afskaaret fra alle disse Goder, og det er ogsaa denne Mellemstand, som det konservative Folkeparti gennem en Udvidelse af den folkelige Sygeforsikring ønsker at komme til Hjælp, men vi har ikke ønsket at gøre det ved at forhøje de Formue- og Indtægtsgrænser, som nu en Gang er fastsat. Der findes i Sygekasselovens §§ 6, 8 og 34 Bestemmelser, som berører den Del af Befolkningen, som ikke kan være direkte Medlemmer af en statsanerkendt Sygekasse, og det er da særlig Sygekasselovens § 34, der omhandler de statskontrollerede Sygeforeninger. Det er jo saaledes, at hvis et Medlem af en statsanerkendt Sygekasse bliver bemidlet, kan han gaa over i disse Sygeforeninger, og hvis han atter bliver ubemidlet, kan han vende tilbage til de statsanerkendte Sygekasser. Men hvis en Mand i 30—40 Aars Alderen med den Helbredstilstand, som er nødvendig for at kunne optages i en statsanerkendt Sygekasse, paa det givne Tidspunkt har en større Indtægt eller større Formue end den lovbefalede i statsanerkendte Sygekasser, saa kan han vel gaa ind i disse statskontrollerede Sygeforeninger; men hvis der for hans Vedkommende skulde komme et Tilbagefald i hans Indtægts- og Formuesomstændigheder, er Adgangen til de statsanerkendte Sygekasser lukket for ham. Det er dette Forhold, som det konservative Folkeparti synes er urimeligt, og som vi ønsker gennem en Behandling af Sygekasseloven at gøre til Genstand for Overvejelse. Naar vi har en saadan Lovgivning, at enhver, selv om han i Øjeblikket er velhavende,

kan sikre sig at kunne blive Medlem af en Sygekasse, saa mener jeg, at den Tilladelse, der er givet i Sygekasselovens § 6 til som mere bemidlet at kunne være Medlem af en Sygekasse, burde ophæves.

Det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard forlystede sig i Slutningen af sin Tale i Forgaars med at komme ind paa et Angreb paa Lægerne i Almindelighed og paa de jydsk Læger i Særdeleshed. Jeg har set i et Referat, at han skal have kaldt de jydsk Læger frække. Slet saa galt var det nu ikke; længere end til at kalde dem urimelige gik han ikke i sit Angreb. Jeg skal nu forsøge at retlede, ikke alene ham, men ogsaa det høje Ting overfor disse Angreb, der specielt i Jylland har sat saa meget ondt Blod i de sidste tre Fjerdingaar. De, der i særlig Grad har blandet sig i denne Sag, er en Række filantropiske Lærere, der paa en baade hensynsløs og partisk Maade har søgt at sætte Splid mellem de jydsk Sygekasser og Lægerne. Angrebene er ført saaledes, at den ene af Lærerne til sidst maatte trække sig tilbage, og da Sagen var bundforkludret, maatte han for blot en Maaned siden overlade Førelsen til et tidligere Medlem af dette høje Ting, Borgmester Jacobsen, om hvem ingen, der kender ham, kan være i Tvivl om, at han med sit redelige Sindelag gjorde, hvad han kunde. At jeg ikke er kommet for langt ud i min Fordømmelse af dette Lærervælde indenfor Sygekasserne, vil det høje Ting forstaa, naar jeg med den højtæredede Formands Tilladelse oplæser følgende ganske korte Udtalelse af denne Hr. Lærer. Han skriver: Skulde det vise sig, at en Læge nægter at behandle Sygekassemedlemmer, naar disse ikke i Øjeblikket kan præstere Betalingen, anmodes Sygekasserne om straks at gøre Anmeldelse herom til vedkommende Centralforening, for at Offentligheden kan blive gjort bekendt dermed, og for at andre Sygekasser ogsaa i Fremtiden kan være bekendt med en saadan Læges Optræden. Det er jo en grov Musik fra en Hr. Lærers Side at slynge mod Lægestanden, thi hvad er Sandheden om Lægernes Optræden i hele denne Konflikt? Under hele Sygekassekonflikten har Lægerne vist det allerstørste Hensyn til deres Klientel. Klientelet har ikke klaget over Lægerne. De syge har Gang paa Gang offentligt gennem Pressen anmodet deres Organisationer om at skabe en Overenskomst. Det er ikke med de syge, Lægerne er i Konflikt; nu som før Konflikten er Lægen den gode Mand i de fattiges Hjem, hvor Sygdom er til Huse. Den samme